Година XXXV. Цетиње, у суботу 27. маја 1906. Број 21.

Цијена:
За Црну Гору на годину 8 круна, на по године 4 круне.
За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на годину 12 кр. на по године 6 круна.
За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.
Претплата се прима само у год. и полугодишњим роковима.
Поједини број 20 хелера.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се шаље поштанском упутницом, само и непосредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је поручије, г. Перу Рамадановићу, К. Ц. агенту у Котор.
Дописи се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају.
За огласе плаћа се: за сваку ријеч или за број од пет цифара по 4 хелера за први пут, а за сваки даљи пут по 2 хелера.

Власник: Државна Штампарија — Излази суботом — Главни уредник: Милош Живковић

СЛУЖБЕНИ ДИО.

РАСПИС
свима обласним управама

Поводом неспоразума између једне општинске управе и надлежне јој обласне управе у питању, која је од њих дужна да у смислу члана 371. Кривичног Законика пази, да ли су мјере, којима се, у том чланку предвиђена лица, служе, забиљежене полицијским жигом, као и то, која има да води надзор над мјерама — да ли општинска управа или обласна управа, налазим за потребно, да у недостатку посебног закона и потпуних правила и упутстава о том послу, дадем свима обл. управама и подручним им властима, како по горњем питању тако и по питањима, која из њих проистичу, шљедећа објашњења:

I.

Члан 371. Кривичног Законика предвиђа казну у новцу од 10 до 50 круна, ако би се механџије, кафеџије, пивари, крчмари и у опште они, који пиће точе, служили мјерама које нијесу полицијским жигом забиљежене, а ако би још мјере биле и лажне, да се казне у новцу до двије стотине круна.

Тако исто по члану 382., тачци другој, трговци и у опште продавци, код којих се нађу мјере: кантар, теразије, метар и томе сличне, које нијесу полицијским жигом забиљежене, па било да су се њима служили или не, кажњавају се затвором од 10 до 30 дана, или у новцу од 50 до 200 круна.

Ако би пак те мјере биле још и криве, па се трговци или продавци с њима служили, могу се осудити и на затвор и на новчану казну (дакле на обије казне).

Ако би штета, лажном мјером учињена, била већег значења, кривац се има казнити по члану 254 тач. 4. Кривичног Законика.

А члан 254. у тачци 4 вели, да се онај, који се при мјерењу каквих ствари хотимично лажним мјерама на штету другог послужи, казни затвором најмање три мјесеца, или у новцу до 200 круна уз губитак грађанске части.

Као што се види, Кривични Законик у реченим чланцима прописује једну казну за оне, који се служе мјерама без полицијског жига, па биле те мјере и правилне; друкчију, ако су уз то још и лажне, али да за то не зна власник (чл. 371. и 382.); друкчију пак, ако се продавци послуже са знањем кривом мјером на штету другог, па ма колика штета била (чл. 254. т. 4.). Кривице, предвиђене у чланцима 371. и 382. Кривичног Законика, суде и пресуђују управне (полицијске) власти, а кривицу, предвиђену у члану 254. суде и пресуђују редовни судови.

Што се тиче питања, да ли су општинске управе или обласне управе дужне да воде надзор над мјерама и мјерењем у јавном саобраћају, о томе у неколико говоре прописи Закона о уређењу варошких општина, као и прописи Правилника о мјерама и мјерачини од 1903. год., а и прописи Наредбе о надлежности управнијех власти од 1904. год.

Чланови 3. и 4. Правилника дају право продавцима, да се у трговинама могу служити својим мјерама, пошто за то добију одобрење од општинске управе. А на јавним мјестима употребљавају се само мјере општинске, односно закупника општинске мјерачине.

По члану 5. истог Правилника продавци су дужни подврћи своје мјере годишњем пријегледу, а овај се врши један или више пута на годину, кад то општинска управа одреди.

По члану 8. тај пријеглед врши нарочита комисија састављена од стране општинске управе.

По члану 9. Општинска Управа, односно закупник општинске мјерачине, дужна је имати довољан број мјера, према потреби и пјачном промету.

Члан 22. тач. 20. Закона о уређењу варошких општина ставља у дужност Предсједнику Општинске Управе, да води надзор над разним мјерама, којима се трговци и друга лица служе и у опште да пази, да се пријеваре при мјерењу не збивају.

По члану 67. у вези са чл. 69. Закона о уређењу варошких општина непосредну надзорну власт над варошким општинама врши обласни управитељ. Он има дужност, да општинску власт упућује на тачно и законско вршење послова, а право, да је за немарност у вршењу њене дужности узме на одговорност. По тачци 12. II. дијела Наредбе о надлежности управнијех власти, управне власти, предвиђене у I. дијелу исте Наредбе, дужне су да узимају у суђење иступе због кривијех мјера.

Према наведеним прописима излази, дакле, да су општинске власти дужне водити надзор, да ли су мјере правилне и подвргавати их пријегледу, а у датом случају узимати кривца на одговорност, из чега опет излази, да су оне дужне и жиг на мјерама ударати. Вршење овог посла спадало би у дужност општинским властима и с тога гледишта, што по члану 10. Правилника мјерачина, која се наплаћује, иде у општинску касу.

Но према истакнутим прописима законским и обл. управе и њени подручни органи дужни су, такође, пазити на правилности мјера и мјерења у свом подручју, као и то, да ли општинске власти врше у погледу тога тачно своју дужност, а у случају немара или злонамјерног невршења њихове дужности, узимати их на одговорност и по закону казнити.

II.

Пошто су ступањем на снагу Кривичног Законика изгубила важност наређења: наведеног Правилника, Наредбе о надлежности управнијех власти, као и Закона о уређењу варошких општина, у колико се та наређења односе на казне за кривице због неправилних мјера и мјерења, а Кривичним Законом одређене друге казне за исте кривице, то у смислу тачке 8. II. дијела мог расписа од 20. априла ов. године под број 2565. општинске су власти надлежне да иштеђују и суде иступе, предвиђене у првој тачци чл. 371. Крив. Законика, а оне иступе, предвиђене у другој тачци истог чланка, као и оне у 2. раставку чл. 382., кад их само открију, дужне су, и то: у варошима, које су обласне, доставити управи полиције, да ова поступи по 4. ставу тачке 8. реченог расписа а у варошима, које нијесу обласна мјеста, Управа Општине има се управљати према 2. ставу исте тачке расписа.

У погледу мјера и мјерења, које се врши у појединим сеоским дућанима и хановима важе исти прописи законски односно иступа, учињених од стране продавалаца.

А на основу тачке 12. II. дијела Наредбе о надлежности управнијех власти сеоски кметови и племенски капетани дужни су пазити „на употребу кривијех мјера,“ а у случају учињених иступа, имају се управљати у смислу тачке 8. и 9. II. дијела наведеног расписа од 20. априла ов. год. под број 2565.

III.

По члану 24. Правилника о мјерама и мјерачини, а посебно члану 81. Закона о уређењу варошкијех општина све новчане казне, које се по прописима Правилника и Закона досуде, било од стране државне, било општинске власти, иду у корист општинске касе, па према томе и глобе, које се од кривца узму за кривице противу правила о мјерама и мјерачини. Но како је у члану 313. Кривичног Закона изрично казато, да се казне новчане у опште наплаћују у корист општинске касе, ако су у првом степену судиле општинске власти, или у корист државне касе, ако су у првом степену судиле државне власти, то се у будуће имају управљати, како општинске, тако и државне власти по овом пропису члана 313. Кривичног Закона, а на имо: сав онај приход од глоба, узетих по кривицама, које су судиле у првом степену општинске власти, остављати у општинску касу, а напротив приход од глоба, узетих по кривицама, које су у првом степену судиле више управне власти, упућивати у државну благајну.

У погледу начина иштеђења иступа због мјера и мјерења; надлежности власти за суђење тих кривица, као и изјављивања незадовољства и давања „апелацијe“ од стране њихове, имају се управљати према упутствима и објашњењима датим у већ поменутом распису од 20. априла 1906. год. под број 2565.

Што се тиче ударања жига, о коме је ријеч у чл. 371. и 2. тач. чл. 382. Кривичног Законика, као и других знакова, потребних за што правилније контролисање мјера и мјерења, пошто се у правилнику о мјерама и мјерачини не спомиње о томе, нити пак имамо других законских прописа општинске, као и друге управне власти, имају пријеглед и контролу вршити по досадашњем начину и пракси, док се посебна законска правила по том послу пропишу.

Завршујући наређујем, да обласне управе предоче овај распис подручним им властима, по потреби објасне им га, а уједно најозбиљније настану, да се злоупотребе при мјерењу не збивају, и о свакој злоупотреби у погледу мјере и мјерачине, која би се појавила у њихоном подручју, да извијесте Министра унутрашњих дјела.

Нека обл. управе што прије потврде пријем овог расписа.

Број 3001.
Цетиње, 25 маја 1006. год.

Министар унутрашњих дјела
Лабуд Гојнић.

РАСПИС
Управи казненог завода и свима управама истражних затвора.

Ради правилнијег пријема дотичних осуђеника и издржавања затвора у истражним затворима, као и централном казненом заводу, а у смислу 2. става наредбе г. министра правде, издате књ. обласним судовима 1. марта 1906. г. под број 865, саопштене управама мојим актом од 6. марта ове године под број 1496., као и обзиром на наредбу бив. г. министра унутрашњих дјела управи централног казненог завода од 29./11. 1905. г. под број 4870., дајем управама шљедећа упутства:

1.) Управе истражних затвора дужне су у затвор примати свако лице, које дотична власт, било судска, војна, или друга административна спроведе у затвор и ту га држати, док по кривици дотична власт донесе своје рјешење или пресуду.

2.) Чим управа прими рјешење или пресуду, у којој је речено, да осуђени издржава затвор у истом мјесту, овог и даље ту задржати, у противном, ако није назначено, да осуђени ту затвор издржава, има га спровести у централни казнени завод.

3.) Управа централног казненог завода прима само оне кривце, за које је већ пресуда изречена и у овој одређено, да у њој осуђени затвор издржава.

4.) Управе истражних затвора треба да најстрожије поступају по прописима члана 5. закона о истражном затвору од 10. новембра 1900. год., односно поступка са затвореницима и начину затварања истих, а у случају потребе имају се обратити дотичном суду за одобрење, да у смислу члана 6. истог закона са затвореницима поступе, и

5.) Управе истражних затвора треба, да по могућности што прије осуђенике спроводе у централни завод, као и да виши број њих уједно спроводе.

Нека се управе у будуће тачно придржавају ових упутстава.

Број 3228
Цетиње, 25 маја 1906.

Министар унутрашњих дјела:
Лабуд Гојнић.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО.

ДВОРСКЕ И ДИПЛОМАТСКЕ ВИЈЕСТИ.

— Према послиједњем извјештају г. др. Перазића, личног љекара Његовог Краљ. Височанства Књаза Господара, узвишеном болеснику је знатно боље, корача без штапа и опште стање је добро.

— Његово Височанство Књаз Мирко послиједња два дана био је у Крушевцу, откуда се у петак у вече вратио на Цетиње.

— Г. Никола пл. Јуристовски, аустро-угарски вицеконсул, отпутовао је на одсуство.

СЛОВЕНСКА БОЛЕСТ

Од чега Словени болују? — пита се „Новоје Времја“. Говори се обично: од несложе, сањалаштва, лакомислености, лакоумности, склоности ка идеализирању, пјесништву и фантазирању. Има их још Ко се не сјећа кобне словенске несложе, вјеровања у туђина и имитирања туђинских особина? У најновије вријеме Словенство се почело заносити „модерним“ идејама просвијећеног Запада. У примјени тих идеја код куће своје Словенство гледа свој спас Слијепа копија туђинштине манија је данашњега Словенства Једна од најопаснијих за младе расе лажних наука је прича западноевропских пророка, да снага једне націје стоји у управној сразмјери са савршенством државног апарата, ако се под тим савршенством највише разуміје република, а најниже аутократија. Не уштеђед, већ независно од слободоумних облика државне владавине често пута су многи народи постали моћни и силни. Али, нека се ма гдје појави какав пророк са новим идејама и лажном науком, први су од свега свијета Словени, који ће устати на ноге и нађулити уши. У колико су нове идеје бесмишљеније, неостварљивије, у толико ће им лакомислени Словени прије наићи на лијепак.

У западној и средњој Европи народи већ уздишу под теретима оваквог конституционализма какав је данас Желити је да они народи, који још не стењу под теретима преживјеле западноевропске уставности, не приме њене тековине олако и без дужег премишљања. Разуміје се, да се тако што може очекивати само од народа који својом памећу мисле. Словени као да нијесу увијек такви Оно, што цијело човјечанство означава као нужно зло, Словени славе као свој спас. Анархисто и анархизам просвјећено човјечанство најодсудније осуђује; међу Словенима налази највише присталица. Да је данашња уставност и парламентарност права маска под којом се могу да сакрију и најругобнија лица, о томе је свјесно цијело напредно човјечанство. Зар уставност у Пруској нешто вриједи? Или у Француској, гдје парламентаризам, овакав какав је данас, руши народне идеале француске націје, проповиједајући како је војска непотребна и како Француска треба да живи као рентијер? Или у Енглеској, гдје под режимом уставности најбоље на спијету робују толики Ирци? А који би Словен смио да се похвали уставношћу и парламентарношћу у дунавској монархији? Је ли мађарска уставност просвјећена и савршена, кад под њом робује немађарска већина?

Словени увијек уображавају да је туђе боље него ли њихово Они воле да се подиче туђим него ли својим тековинама; туђе су им мане врлине а домаће врлине словенске мане. Нијесу до сад могли да се науче да сваки народ, свака раса има своје особине, на основу којих се развијају правила за живот тога народа или расе. Оно, што једноме народу може да донесе користи, други народ може да упропасти. Ако су непријатељи словенски свакада највише наваљивали да се словенске државе закite тековинама просвјећеног запада на пољу државне владавине имали су и зашто. Знали су, да Словене треба најприје расасати, унијети у њих раздор и залудити их причама о некаквој једнакости које нема ни у Француској, ни у Америци, па да се Словени брзо распадну. Непријатељ непријатељу никада неће понудити оно, што ће пријати његовом организму, већ напротив, он ће му дати оно, од чега ће имати штете. Што је Словенство данас млитаво, повијајући се под туђинским вјетровима, крива је његова алапљивост на јела са туђе трпезе. Боље је да само себи спрема животне намирнице и да се не заноси причама о туђинском добру. Словенима је више потребно да се посвете само себе и својим задацима него ли да се угледају на стару западну Европу, која и онако иде натраг а не напријед.

Књижевност, умјетност и просвјета

(**„Правни положај Босанаца и Херцеговаца у страним државама“**) Под тим натписом у бриселском угледном часопису „Revue de Droit international et de Législation comparée“ изашла је опширна расправа, коју је написао научник српски Живојин Перић професор права на београдском универзитету. Перић доказује у тој својој расправи, да стране државе, на основу Берлинског Уговора, Босанце и Херцеговце морају да сматрају као Султанове поданике.

(**Јубилеј Учитељског Удружења**) Учитељско Удружење у Београду прославиће у августу ове године двадесетпетогодишњицу свога живота и рада.

Удружење би жељело да ову значајну прославу изведе у друштву свих српских учитеља. Тога ради одлучило је да на дан 6. августа ове године сазове конгрес учитеља из свих српских покрајина.

Управа Учитељ Удружења позива на овај конгрес и прославу све српске учитеље и учитељице да изволе доћи Конгрес ће се држати у сали Универзитета. Сви који желе учествовати на конгресу нека се изволе јавити Главном Одбору Учит. Удружења до *25 јула* ове године

(**Српски књижевни клуб**). Неколико књижевних снага основаше у Сарајеву српски књижевни клуб Задатак му је: 1. Потицање на књижевни рад састајањем, читањем радова, коментарисањем и критиковањем; 2 Обрађивање и чување чистоће српскога језика; 3 Ширење књижевности у народ: писањем, предавањем и издавањем књига; 4 Ширење писмености у народ; 5 Материјално помагање књижевника у невољи. Клуб држи своје сједнице свако петнаест дана за сада скромно и у малом броју, док се временом не прошири и не оствари и књижевно друштво.

(**Шездесетогодишњица проте Фртунића**) На Косовупољу у Вучитрну, о Духовима ове год. прославио је шездесетогодишњицу свога свештеновања уважени првак косовских Срба, честита старина *прота Данило Фртунић*. Слагаљеник, старац од преко осамдесет година, још једнако, свима недаћама у пркос, један је од оних челичних типова вјерних и преданих народних пастира, смио је и умио увијек одлучно стати на браник права свога народа, кога он неизмјерно воли и с којим дијели он све боле као и радости.

И тако свијетлог и великог, послије турско српских ратова, турски пријеки суд га је осудио на смрт, што му је милошћу Султановом замијењено вјечитом робијом (101 годину) у тешким оковима. Издржавши пуних тринаест година, које у солунској Канли Кули (крвава кула), које у изгнанству на Родосу, у Малој Азији, заузимањем енглесног посланика би братском амнестијом ослобођен, и прије дванаест година враћен својој пастви. Осим ове главне недаће, која му је имућну кућу разорила, имао их је овај прави пашченик безброј других, које је он стојичком мирноћом подносио без роптања и претензија на признање до једино на љубав и оданост своје пастве Сви су његови рођени више пута осуђивани, а прије четири године умро му је најмлађи син, управитељ тамошњих основних школа, Јевђеније, од тамнице, осумњичен велеиздајом

Домаће вијести

(**Вратили се из Острога**). Његово Високопреосвештенство Митрополит Господин Митрофан са својом пратњом и министар правде и заступник министра просвјете и црквених послова г. Мило Дожић вратили су се из Острога, гдје су били присутни на тријечинској свечаности.

(**Саставак комесара**). Данас се на црногорско турској граници на Пољима састају наши комесари г. г. министар војни бригадир Јанко Вукотић и обласни управитељ бригадир г. Јово Мартиновић са турским комесарима ради успостављања реда на црногорско-турској граници.

(† **Поп Машан Никчевић**) У Страшевини је 15. ов мјес. преминуо поп Машан Никчевић, дуг годишњи служитељ Божијег олтара и службеник државни. Покојника је рукоположио блаженопочивши владика Раде 1845 године Од то доба је покојник према потреби државној мијењао мјеста у државној служби, свуда показујући ревност и способност у вршењу повјерених му дужности. За примјерну службу Господар га је одликовао Даниловим орденом IV. и III. степена. Умро је у 82 години старости, а 61. службовања. Био је од свакога, ко га је познавао, уважаван и поштован. Многобројно учешће народа у погребу његовог тијела и многе изјаве саучешћа од стране пријатеља и познаника показале су колико је покојник био цијењен.

Лака му земља тијелу, а душа нека му Свемогући поларе раско насеље.

(**Скупштина чланова Читаонице**). Сјутра по подне у 3 часа биће ванредна главна скупштина чланова Цетињске Читаонице. Ова је ванредна скупштина сазвана зато, што је новоизабрана управа Читаонице дала оставку, па ће се сјутра бирати нова управа, због чега је потребно да буде присутно што више чланова, да ова корисна установа не би пропала.

(**Приложили**). Приликом парастоса пок. Јоку Петровићу, који су приредили покојникови царградски школски другови, приложили су исти „занатлијском пјевачком и тамбурашком друштву“ 10 круна. — На концерту, који је дат у кафани „Козов“ 20. маја ов год. приложили су му: г. г. Душан Ненезић, из Подгорице 3 круне; Ристо Рундо 1 кр. и 50 хел; Данило Пајовић 1 кр; проф Лазар Бркић, кап А. Сапчић, Филип Врчевић, Никола Бошковић, Драгомир Стошић, Ј. Пецеч, Љубомир Таминџић, Р. Дожић, Н. Н. по 50 хелера и Н Н. 10 хел., а на концерту у кафани „Ловћен“, који се дао 21. истог мјесеца: г. г Н Н. 2 кр.; Данило Пајовић 1 кр.; Пјетро Радован, Карло Кантони, Р. Аними Монти, А Брод, Ф. Вимер, Мано Баровић, Никола Бошковић, Н. Н. по 50 хелера и Н Н. 10 хелера Свима наведеним приложницима управа друштва изјављује своју најсрдачнију благодарност.

Телеграми Бечког Кор. Бироа

БЕЧ, 21. маја. — Нови кабинет састављен је под предсједништвом Бека. Три посланика њемачка, један чешки и један пољски добили су портфеље.

МАДРИД 21. маја. — Енглез Роберт Хамилтон пуштен је на слободу, јер је утврђено да је обичан путник, а не анархиста. Број жртана атентата износи 24 мртва 50 тешко и много лако рањених. До сада је притворено 16 лица.

АНКОНА, 21. маја. — Код једног берберина нађене су три потпуно готове бомбе. Ухапшено је 12 анархиста. Краљ ће посјетити Анкону 11. јуна.

ПЕТРОГРАД 22 маја — Према листу „Ријеч“, министарски савјет се изјаснио у корист укидања смртне казне.

МАДРИД, 22. маја. — Атентатор анархиста Матеја Моран убио се

ЛИСТАК.

СТРУЧНОСТ И СВАШТАРСТВО

(Од **Ј. С. Пламенца**).

Цјелокупни напредак у органском и духовном свијету, друштвеном и народном условљен је све вашим и вишим издвајањем, подјелом рада — специјализирањем У колико неки организам има више органа с посебним функцијама, у толико је тај организам и савршенији; у колико душа неког бића има више душевних појава, у толико је и дух тога бића савршенији; и, напомињетку, што је боље и правилније проведена подјела рада у неком друштву или народу, у толико је тај народ културно већи, или на путу је, да постане културно велик и моћан, пошто култура само тако долази до извјесног савршенства, ако се појединци занимају специјалним знањем и стеку специјалне способности. Као што се у органском свијету не издвајају од једном поједини органи с посебним задатком и с посебним функцијама, тако ни у духовном свијету не бива, нити се од једном појављује у духу личности духовно специјализирање, нити стручна способност. Све то бива и мора ићи полагано по општем закону природе, мало по мало — постепено, па тек онда, да то духовно специјализирање и стручна способност правилно одговори индивидуалном духовном развитку и народној култури.

Да се духовно специјализирање појави у духу, као правилно, нужно је, да дух располаже богатим и разноврсним мисаоним круговима, да су ти кругови мисли добивени на основу правилне аперцепције — духовном самоградњом, да у духу влада јединство — прегледност и, да је нарочито један извјесан круг мисли прожет и праћен јаким осјећањем — интересовањем. Овај пак круг мисли, кога прати особито јако интересовање, учини, те се у законодавној вољи почиње провађати духовна концентрација и то у правцу заинтересованог круга мисли Како се и у колико се провађа та духовна концентрација, у толико се све више појављује извршна воља, која, као послједица законодавне воље, носи обиљежје оног заинтересованог круга мисли Што се чешће појављује оваква средна извршна воља, тим се више богати и снажи законодавна воља — заинтересовани круг мисли. Остали мисаони кругови, иако не губе везу, нити смију да је изгубе с тим централним кругом мисли, ипак морају да се удешавају према духовној периферији омиљеног круга мисли тако, да они само онда ступају у везу с омиљеним кругом мисли, кад наступи у истом мисаони процес — мисаоно удубљење Овај средишњи круг мисли јест мјерило, према ком се реју и управљају све остале мисли. Он је тај, који обухвата читаву личност, који јој даје тваралачку моћ и, који — управо рећи — сачињава духовну жижу — јаактивне личности. Дође ли личност у духовном развитку до овог стадијума, гдје је проведена мисаона концентрација и мисаоно удубљење на једном извјесном и омиљеном кругу мисли, онда је та личност добила специјално знање и стекла је специјалне способности — постала је *стручна*. Онај, који има стручну спрему, има и то преимућство, да може много боље и правилније увидјети и схватити неку ствар, стање или догађај него ли онај, који духовног удубљења или нема никако, или коме лежи то духовно удубљење у са свим другом кругу мисли. Стручан ботаничар више опажа и више знаје на биљкама, него онај, који само биљке прикупља — који је само љубитељ биљака; научни зоолог више, него онај, који је само пријатељ животиња; стручан љекар боље опажа болести, него прости врач; стручан музичар више опажа и чује у једном музичном комаду, него ли онај, који је само љубитељ музике; психолог боље може да схвати и просуди душевно стање и душевне процесе индивидуе и друштва, не о ли тако звани „практични познавалац људи“; педагог цјелисходније утиче на васпитаников дух, него ли дресур педагог и т д. Са овим хоћу да кажем, да стручна личност, у своме дјелокругу, много више види, опажа и сазнаје на предметима, стањима и догађајима него ли онај, који у томе није посвећен — лајик. Он опажа више правилности и неправилности, више добра и више зла, него што би увидио и схватио лајик. Отуда сваки човјек, који хоће, да у своме раду дјела поштено и ваљано, и жели, да му буде рад надгледан и цијењен од стручна човјека Такав се радник радује своме раду, јер зна, ако је правилно радио, да ће му се тај рад као такав и признати, а ако су се пак и поткрале какве погрешке, то је увјерен, да ће му се на исто пажња обратити. Ваљан радник хоће о своме раду да чује стручан суд. Варалица и онај, који површно ради никако не жели, да његов рад буде цијењен од стручна човјека, него шта више у таквим случајевима тежи, да своју неспособност сакрије којекаквим чисто споредним и спољашњим стварчицама. Цијени ли га стручна личност, то му обмана не може никако за руком поћи, док напротив лајику врло лако баца пепео у очи. Баш из ових разлога не да се ни замислити добро уређена и правилно изведена организација у неком друштву или држави без стручних — спремних људи, а ни тада, ако ти њени стручни људи нијесу на *својим мјестима* по стручности — специјалности, јер с положајем не долази знање ни способност. Ондје, гдје се стручним лицима повјеравају, да врше друге специјалности, а не оне, за које су спремана, ту се на првом мјесту грјеши против правилне подјеле рада у друштву и друго, што се на тај начин поништава радна друштвена снага — јер промјеном занимања поништавају се личности, т. ј. у њиховом се духу, на основу непобитних психолошких закона, изврши прелом на штету духовне личности повјерене им дужности. Овај се прелом мора извршити у духу такве личности уштеђед тога, што је код стручних лица извршена духовна концентрација и духовно удубљење на једном извјесном и омиљеном кругу мисли, што се тај круг мисли испољава у спољашњем свијету преко извршне воље, њему подобне и, што је до сада тај стручни круг мисли обнављан и што је добијао преко извршне воље њему подобне утиске. Сада пак промјеном рада и занимања настаје један читав нови духовни преокрет, који се проузрокује новим утисцима. Ови нови утисци јављају се, пошто долазе из новог објекта — рада и занимања, као противност и контраст досадањем стручном кругу мисли — законодавној вољи, те тако се неповољно утиче и на извршну вољу. Но дух тежи на основу закона о духовном усвајању — аперцепција, да асоцира — споји те нове утиске са ранијим кругом мисли. Ово се спајање у почетку не може никако да изврши. Уштеђед овог настаје духовна борба. Личност се чешће пута запиткује у новом занимању Зашто?! Како то? То не може бити?! Јавља се, дакле, при овоме духовно негодовање — нерасположење. Мисли се

у околини Мадрида у тренутку кад је требао да буде ухапшен. Препознао га је сопственик оне куће, из које је бацио бомбу.

МАДРИД, 23. маја. — Алфонсо и Викторија присуствовали су синоћ са породицом, страним принчевима и посланицима сјајној представи у позоришту, гдје су били одушевљено поздрављени. Данас је краљевски пар присуствовао смотри трупа. Због велике врућине много је војника добило сунчаницу. На Краља бачена бомба слична је оној, која је на њега била бачена у Паризу.

ВИЛДПАРК, 24. маја. — Цар Виљем је отпутовао у Беч.

БАРСЕЛОНА, 24. маја. — Полиција је ухватила атентатора, који је учинио атентат на Краља у Паризу у улици Рохан. То је исто оно лице, које је на Краља извршило атентат неки дан у Мадриду.

ПЕТРОГРАД, 24 маја. — Дума је претресала аграрно питање. Министар пољопривреде у своме говору био је више пута прекидан с узвицима, да даде оставку. Сишао је са говорнице пропраћен великом виком.

ЦАРИГРАД, 24. маја. — Близу Сланчева у околини Кочана у вилајету косовском убијено је 13 Бугара Мисли се, да су их из освете побили Срби.

БЕЧ, 25. маја. — Цар Виљем приспио је. На станици га дочекао цар. Пријем био веома срдачан.

БЕЧ. 25. маја. — Цар Виљем и Цар Фрања Јосиф послали су Краљу Виктору Емануелу заједнички телеграм, којим своме трећем савезнику изјављују непоколебљиво пријатељство. Краљ је одговорио, да је радосан због њиховог састанка молећи их, да уз благодарност на љубазној депоши приме увјерење његовог непромијењеног пријатељства.

ЦАРИГРАД 25 маја. — Шемси паша је без боја заузео западну страну Стожера. Побуњени Црногорци и Хришћани на позив су се повукли.

БЕЧ, 26 маја. — Пред парламентом министар предсједник изнио је владин програм изјавивши да је влада готова још једном да уђе у преговоре с Угарском али да се преговори морају водити на сталној основи економског напредовања цијеле монархије; ако преговори не успију, влада ће предузети потребне мјере да обезбиједи мирним а енергичним путем интересе Аустрије.

У 7 часова у вече био је у Шенбруну сјајан ручак у част њемачког цара. У 9 час. у вече цар Виљем се са царем Фрањом Јосифом одвезао на станицу, одакле је продужио пут за Берлин. На растанку владаоци су се загрлили и пољубили.

ВИЛДПАРК, 27. маја. — Цар Виљем приспио овамо на путу за Берлин.

ПАРИЗ, 27. маја. — Парламенат је изабрао за сталног предсједника Брисона.

ПЕТРОГРАД, 27. маја. — Дума је, дискутујући о одговору министра предсједника на захтјев да се укине смртна казна, изјавила да укидање смртне казне жели сав народ, па је по томе прешла на дневни ред.

Стјечај

Поштанско телеграфском одјељењу потребан је један секретар у административном одсјеку (годишња је плата кр 1920)

Кандидати треба добро да познају српски језик и да имају факултетску спрему; — преће право имаће црногорски држављани и они, који имају стручну спрему, или да, уз правнички факултет, добро познају још један од страних језика — француски или њемачки.

Ко жели заузети ово мјесто, нека се, са својим документима, обрати потписатоме најдаље до 25. маја т г. по с. к

Број 2220.

На Цетињу, 19. априла 1906.

Из канцеларије пошт.-тел. одјељења министарства унутр дјела.

Званн. 3—5

Стечај

„Црногорској Банци“ на Цетињу потребан је управитељ. Кандидат треба, да је био у сличним заводима и показао практичну способност и да зна поред српског језика и још један од страних језика: француски, њемачки или талијански. Ко жели заузети ово мјесто нека најдаље до 15. јуна т. г. по ст. кал. поднесе потписатоме одбору своју понуду са условима, које поставља, увјерењима о својој теоријској и практичној спреми и нека означи најкраће вријеме у ком би могао дужност предузети.

Цетиње, 9. маја 1906. г.

Привремени Одбор „Црногорске Банке.“

ОБЈАВА

Поштанско-телеграфском одјељењу кн. министарства унутрашњих дјела потребита је за поштанске штале у ниже наведеним мјестима, шљедећа потрошња хране за коње и то:

1. за Цетиње:
овса килогр. 74500, сијена килогр. 40000.
2. за Његуше:
овса килогр. 24000, сијена килогр. 18000.
3. за Котор:
овса килогр. 20000, сијена килогр. 14000.
4. за Ријеку:
овса килогр. 20000, сијена килогр. 14000.
5. за Подгорицу:
овса килогр. 40000, сијена килогр. 24000.
6. за Д.-град:
овса килогр. 26000, сијена килогр. 18000.
7. за Никшић:
овса килогр. 14000, сијена килогр. 8000.
8. за Вир:
овса килогр. 20000, сијена килогр. 14000.
9. за Пристан:
овса килогр. 24000, сијена килогр. 15000.

Свега овса клг.: 262.500, сијена килогр. 165,000.

Ради набавке горње количине овса и сијена одјељење ће, у својој канцеларији 15. јуна тек. год. од 9 сати пр. подне до 12 сати на подне, држати јавну лицитацију. — Лиферант, ако је црногорски држављанин, треба да положи предходно кауцију од 8000 (осам хиљада) круна у готовом новцу, или 15000 (петнаест хиљада) круна у непокретној имовини; — ако је страни поданик 15000 (петнаест хиљада) круна у готовом новцу.

Услови уговора могу се видијети у канцеларију потписатог.

Број 2870.

Цетиње, 26. маја 1906. год.

Из канцеларије поштан.-телеграф. одјељења кн. министар. унутрашњих дјела.

Званично 1—3

ОБЈАВА

Почињући 26. овог мјесеца дилижанса с' Цетиња за Ријеку и Подгорицу полазиће сваког дана у 7 сати прије подна.

Ваборић Ластавица полазиће с' Ријеке у 9 прије подна а долазити на Виру у 11 сати прије подна.

Број 2871.

На Цетињу, 26. маја 1906.

Из канцеларије поштан.-телеграф. одјељења кн. министар. унутрашњих дјела.

Званично 1—1

Службени огласи

СУДСКИ ПОЗИВ.

Кн. Обласни Суд у Бару — на основу свог ријешења од данас, број доњи, донешеног у кривичној парници противу Саља Бећирова и Омера Цан Саљова, оба из Зогања код Улциња, због украденог говедета Хим Туфе, из истог мјеста, — позива овим одбјеглог оптуженика Саља Бећирова, да на дан 2. јуна ове 1906. год. у 9 сати прије подне предстане Кн. Обласном Суду, ког ће се дана одржати јавна расправа за суђење овога дјела. У случају, ако позвати на одређено рочиште не предстане Суд ће донијети пресуду in contumatiam.

К броју 196.—V.—1906.—16.

У Бару, 18. априла 1906. г.

Кн. Обласни Суд:
Судија А. В. Рађеновић.

Званн. 3—3.

С Т Ј Е Ч А Ј.

Решењем Кн. Обласног Суда на Цетињу од 26. априла т. год. број 1067—IV —1906—155 — отворен је стјечај над имовином Николе Лаварева Бојанића из Брежина у Љеш. Нахији. Услед чега се позивају сви његови дужитељи, да се најдаље да 1 јула ов. год. пријаве капетанском суду на Корнету са својим потраживањима поткријепљеним односним исправама с напоменом, да се послије реченог дана ничије потраживање неће усвојити.

Цетиње, 15. маја 1906. год.

Из Канцеларије
Р. 77, Бр. 245, 2 2 Кн. Обласног Суда.

О Г Л А С

На основу ријешења Кн. Обл. Суда Нишићког од 3 јануара 1906. Број 2087—IV—1905—508— износи се на јавну продају доље описана непокретност Новице Касалице, из Комарнице, која је процијењена круна 500.

Продаја ће се извршити у канцеларији капетанског суда у Шавнику.

За продају одређују се три рока први 20. јуна други 20. јула а трећи 20. августа 1906 у 10. сати прије подне.

На прва два рока неће се непокретност продати испод процијењене вриједности, а на трећем и ниже, али никако испод $^2/_3$. процијењене вриједности..

Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% од процијењене вриједности непокретности.

Позивају се сви они те имају на непокретност какво реално право, дужникови повјериоци и они, који имају право преће купње, да се пријави суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

Једну кућу у Комарници на два боја од које је пола Мирка Касалице дио куће дужине 6. метара и цен. 21. широка 6. метара и 61. цен. и уз исту право од лица штицом покривена са 2. одјељења граничи; од истока Мирко Касалица, од запада југа и сјевера заједничком земљом Касаличком.

Број 204—3—1906.

У Шавнику, 13. маја 1906. год.

За Кан Предсједник Општине
Р. 194, Бр. 243, 1,1 Миливоје Караџић.

не аперцепцију. Напоредо долази се до спојних духовних тачака; али, пошто је ранији круг мисли правилно обрађен и систематизиран, а нови утисци уђелују појединачно, осамљено неједнако и несистематизирано — то се истином изврши спојивост, али на штету новог занимања — нових утисака, јер они претрпе пораз од ранијег, богатијег, живљег и систематизираног круга мисли. На овај начин личност врши нову специјалност, али без духовне саморадње, те отуда у тој новој дужности није ни *стручна*; опет у другом случају понајвише се дешава, да нови утисци, који долазе од новог рада и занимања, однесу над ранијим кругом мисли дјелимичну побједу. Истином по нескад се деси код извјесних лица, да нови утисци, ново добивени кругови мисли одрже за неко вријеме апсолутну побједу (револуција духа), али доцније они ранији кругови мисли почињу поново избијати. Личност њих не опажа, али су они ту и тако мало по мало опет заовладају средиштем духовне личности. Но ова револуција духа бива сасвијем ријетко, него већином доцније задобивени кругови мисли, као што казасмо, само одрже дјелимичну побједу, а не никако апсолутну. То је и немогуће, да нови кругови образују и такође кругове мисли, који би у стању били да потпуно потисну раније мисли, погледе и начела Нијесу у стању ни отуда, што дух у доцнијим годинама не усваја ново надошле утисе са оном чулном живошћу, с којом су усвојени ранији утисци. Ми се боље сјећамо доживљаја из ваше ране младости, него ли оних из доцнијег доба. Утисци и доживљаји без довољне јасне чулне живости не могу дати довољно јасне преставе Где преставе нијесу потпуно јасне не врши се правилна аперцепција према томе не стварају се јасни и одређени појмови. Таква личност послије дугог низа година једва да дође до психолошких појмова у томе новом занимању, а психолошки појмови нијесу у стању да окупирају дух те личности, пошто се у духу налазе још доста логички појмови из ранијег занимања — раније специјалности. Дакле личност у овом новом занимању не долази у духу до логичких појмова. Ако неко занимање, неки рад не прате логички појмови, личност у том занимању нема тваралачке моћи, и онда није ни *стручна*.

Сад се можемо запитати, да ли је личност остала и даље стручна у ранијој њеној специјалности? На ово такође добићемо неповољан одговор. Правилно познавање и доцније специјално мисаоно удубљење учинило је, да задобивени стручни круг мисли прате јака осјећања и живо интересовање Но како је личност добила ново поље рада, то је природно, да је извршна воља, која би морала истицати из тог стручног круга мисли, украћена новим објектом рада и занимања. И тако ранији утисци, преставе, појмови, начела и убјеђења, немајући своје извршне воље, не испољавају се, не реализују се и не обнављају се у спољњем свијету. Ово необнављање учини, да преставе, фундаменти мисли, све више и више блиједе, да појмови постану празни, да начела и увјерења остану без оне прегледности и одређености и да се однекле поништи законодавна власт, а с тиме се поништава и пређашњи специјални круг мисли и личност је престала бити *стручна*. Ако дух изгуби свој омиљени круг мисли, своју специјалност, а мјесто тога се заодјене с више нејасних и неопредјељених духовних саза, тај дух није више стручан, него је постао такозвани *сваштарски дух*. Највећа је мана сваштарског духа та, што у његовим мислима не постоји никакав систем, што се ушљед разних мисоних кругова, духовних оаза, баца сваштарски дух час на једно, час на друго поље знања и умјења, што се свуда јавља као компетентан и што све почиње, а ријетко што стручно и правилно довршује. Дух сваштара — дух расплинути — само се креће по површини ствари. За њега остаје језгро саме ствари оно, што је битно недодирнуто ушљед брзог потискивања несродних мисли. Дође ли ствар на челу какве организације, то није у стању, да у том правцу дјелује систематски, пошто му не достају правилни погледи, увјерења и начела, а у исто вријеме сваштарски дјелује и на потчињене органе: даје им час једно, час друго поље рада и занимања и тако квари потчињене личности. На ниједној грани народног живота не могу зле пошљедице сваштарства тако бити опасне, нити се могу тако осјетити, као што могу на народном нерву — народној просвјети. Због лошег правног и управног система народ страда, али због лоше просјете народ пропада. Од тог пропадања не могу народ спасти никакви закони, нити пак какве повремене наредбе ни уредбе, ни догматичка апеловања до само правилно уређени просвјетни систем. Просвјета је једина културна појава у народном животу, која се брине за: религиозно, морално, естетично и интелектуално народно образовање; она је та, која ствара и развија самосталност и саморадњу, укус и патриотизам, моралну снагу и религиозно осјећање. Она је дакле и та, која из два регулише народну културу и даје јој правилан развитак. Све друге специјалности упућене су мање више у спољњем дијелу народне културе, а просвјета пак има посла чисто с унутрашњом страном народне културе, т. ј. њен је објект рада и занимања *народни дух*. На њ правилно утицати јесте тежак и претежак посао, који захтијева од просвјетних радника многострано знање и нарочиту стручну спрему. Та се спрема огледа у познавању психолошких закона, педагошких начела и етичких норама. Ко не познаје њих, тај не може дјеловати организаторски на просвјетном пољу, нити пак смије бити васпитач (учитељ —наставник), па ма имао знање и спрему: стручног философа, природњака, историчара, богослова, филолога, правника, техничара, медицинара или спрему ма које друге специјалности. Дакле, ко хоће да ради правилно на васпитном пољу, а не сваштарски, тај мора имати васпитачку — педагошку спрему. Чини ли се противно овоме и врши ли васпитачку дужност ма ко, па чак само писмени или полуписмени — онда народна просвјета, народно школовање јесте само једна проформа, која у младим духовима не развија нити ствара знање с многостраним интересовањем, нити пак јаку и дошљедну моралну вољу — већ напротив мјесто тога заодјева омладину с површношћу и сваштарством.

Дакле, напредак је и развитак природе у све вишем и вишем издвајању, а напредак народни у што правилнијој подјели рада Носиоци правилне подјеле рада у друштву јесу спремне личности, те с тога нек се нико не прихваћа посла, за који није позван, јер тек онда ћемо моћи очекивати васкрснуће наше народне снаге, *ако све полуге на нашој великој народној машини буду на броју и свака на свом мјесту*

О Г Л А С.

На основу ријешења Књ. Обл. Суда Нишићког од 22. марта тек. године Број 232 ex 1906—VII—1903—37— износи се на јавну продају доље описана непокретност Милоша Мемедовића, из Дужи, која је процијењена круна 140.

Продаја ће се извршити у канцеларији кап суда у Шавнику

За продају одређују се три рока, први 25. јуна, други 25. јула, а трећи 25. августа 1906. год. у 9. сати прије подне.

На прва два рока неће се непокретност продати испод процијењене вриједности, а на трећем и ниже али никако испод $^2/_3$ процијењене вриједности.

Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви ови, те имају на непокретност какво реално право дужникови повјериоци, и и они те имају право преч купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

1.) Комад ливаде „Мршића долина“ $^2/_4$ $^1/_8$ косе граничи: од истока Теодор Мемедовић, од запада Авја Мемедовића, од сјевера Стеван Мемедовић, од југа Новица Мемедовић.

2.) Комад оранице $^1/_{16}$ „Врт „дуги до“ граничи: од истока и југа пут, од запада и сјевера Стеван Мемедовић.

Број 202—33—1904.

У Шавнику, 13. маја 1906. год.

За Кап. Предсједник Општине

Р. 192, Бр. 244, 1,1 Миливоје Карапић.

О Г Л А С.

Износи се на јавну продају доље описата непокретност Сана Вујовића са Цетиња, која је процијењена 840 круна.

Лицитираће се у потписатом суду 13. јуна и по потреби 13. јула и 13. новембра све године почевши у 8 сати из јутра.

На првој лицитацији имање се неће продати испод процијењене вриједности, на другој хоће и за $^2/_3$ исте, а на трећој за онолико колико се највише понуди.

Лицитанти полажу предходно кауцију 10% од процијењене вриједности.

Позивају се они, који на ову имовину имају какво право да се пријаве суду прије прве лицитације.

Опис имања:

Једнокатна кућа на Цетињу, улица „Катунска“ број 156, дуга 4·35, широка 10·58, а висока 3·60 метара, са два одјељења.

Кући припада врт од 156·60 квадратних метара.

Имање граничи од сјевера кућом и вртом Мила Ивановића, од југа кућом и вртом Марка Андрића, од истока вртом . . . . од запада улицом.

Број 486—IV—1905—1

Цетиње, 19. маја 1906 год.

Р. 149, Бр. 252, 1,1 Суд Општ. в. Цетиња

О Г Л А С.

Износи се на јавну продају доље описана непокретност Бошка Вукајловића, из Никшића, која је процијењена кр. 4.689 и 20 хел.

За продају одређују се три рока: 19. јуна, 19. јула и 19. октобра ове 1906 године у два сата послије подне. Продаја ће се извршити у општинском суду у Никшићу.

На први рок неће се непокретност продати испод процијењене вриједности, а на другом хоће и ниже, али не испод $^2/_3$ процијењене вриједности, а на трећем року уступити ће се понудиоцу највише цијене.

Позивају се сви они, који имају на непокретност какво реално право, дужникови повјериоци, и они који имају право преч купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Сваки лицитант дужан је положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Опис непокретности:

1-во. Једна кућа двобојна су четири одјељења и избом у варош Никшић, са припадајућом башчом налазећа се на јужну страну вароши код старог позоришта, иста је дугачка метара 14·20 цет. широка са видевима 7 висока је 6·30.

На исту кућу има с лица једна врата и пет провора, прозори су високи по 1 м и 5 цм. а широки 65 цм. израђени а тако исто у наличју имаду једна врата с тарацом и скалама од камена, тараца има у квадру 4 м. 80 цм.

Величина башче око исте куће има једно рало или, једна осмина и 46 □ м

Поменута кућа и башча лежи у границе ове:

Од истока главни пут који Манастиру Храму Св. Василија, од запада општинско земљиште и Блажо Бурић, са земјом, од сјевера Периша Маловић с кућом и општинско земљиште, од југа Васа Милићовић, са земљом, процијењена је круна 3.209 и 20 хел.

2-го. Један комад земље у тако звано мјесто „Пријеспа“ има 3 рала лежи у границама овим:

Од истока Петар Андрин Николић, Јово Голијанин и Турко Драгов, са земљом, од сјевера Томица Шулов, са земљом, од југа Јован Гошов, са земљом, од запада Зелен Митров, са земљом. Речена три рала процијењена су круна 600.

3-ће. Други комад у исто мјесто од рала $2^3/_4$ граничи:

Од истока и југа Јово Голијанин и Радован Никчевић, са земљом, од сјевера Бар. Нико Грунчин, са земљом, од запада Саво Марков Никчевић, са земљом. Речена два рала и $^3/_4$ процијењене су круна 385.

4 то. Трећи комад у исто мјесто од $1^1/_2$ рала граничи:

Од истока Саво Марков Никчевић, од сјевера Ријека „Грачаница“ од југа Тиодор Петров, од запада Новица Шпиров, са земљом, исто рало ипо процијењено је кр 195.

5-то. Један комад од 4 рала налазећи се у тако звано мјесто при „Мркошница“ граничи:

Од истока стари пут који води Кличеву, од запада колски пут главни који води „Цареву мосту“, од сјевера Саво Баров са земљом, од југа Кап. Бошко Ђ Мијушковић, са земљом, које је процијењено кр 400

К броју 216 ex 1906—1905—178

Никшић 19 маја 1906 год.

Из Канцеларије Општ. Суда

За Предсједника Судија,

Р. 473, Бр. 253, 1,1 М. В. Мијушковић

О Г Л А С.

На основу пресуде Књ. Вел. Суда од 16. новебра 1905. год. број 465—V—1905—19. Износи се на јавну продају доље описана непокретност Луде Гогића из Опасаонице, која је процијењена кр. 652 и 19 хел.

Продаја ће се извршити у канцеларији капетанског суда у Лијевој Ријеци.

За продају одређују се три рока 3. јуна 3. јула и 3. новембра 1906. год у 8 сати прије подне

На првом року непокретност се неће продати испод процијењене вриједности, на другом хоће и ниже али не испод $^2/_3$ процијењене вриједности а на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцу највише цијене.

Сваки лицитант дужан је положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви они који на непокретност имају какво реално право, дужникови повјериоци и они, који имају право преч купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

Два рала оранице подводне и на истој шест великих и седамдесет малих коријена шљива као и неколико метеха до исте оранице у једном комаду зване „Дионица“ под кућом Лудином; граничи:

Од истока улицом поред куће дужникове, од сјевера поред земље Милете Лашића, од запада поред ливаде Божа Гогића, од југа пут.

Број 115 ex 1906—10—1905

Лијева Ријека, 3 маја 1906. год.

Капетански Суд

Р. 203, бр. 257, 1,1. Кап. Радоје Поповић

Приватни огласи

НАЈБОЉЕ САВРЕМЕНЕ НОВОСТИ!

Умјесто К 40 само К 12. Најфинији, чисто

акром. двоструки дурбин, најновији, најбољег састава, са 6 објектива, најбоље каквоће. Модел „Zeus“ за путовање, казалишта и т. д., 144 mm. висок, објективи 43 mm. промјера уз ванредну свјетлост, са компасом, кожни ток и ремење **К 12.** Као што је доказано, продано је преко 10.000 комада војсци, спортским клубовима и т. д.

Велико и свеопште признање ужива

строј за шишање власи из творнице у Солингену од најбољег челика, са тро-

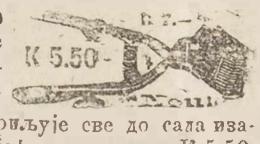

врезним резом, наткриљује све до сала изашле стројеве, врло јефтин, комад по К 5·50, најфинији К 7·—, за шишање браде К 6·—, за животиње К 5·—. Сигурни строј за самобријање само К 4·—. Строј „Стар“ К 6·85

Баш за половицу јефтиније

него ли у трговинама на оброке, отпремам уз петгодишње јамство

нове на високо удешене Сингерове шиваће стројеве,

удешене за тјерањем ногом, скупа са ормарићем за **К 49**, а за тјерањем руком **К 42 Singer-Ringschiff** са раскошном опремом и свим прибором уједно са ормарићем **К 78.** Стројеви за везење **К 4. Сингер—Централ—Бобин** са елегантним ормарићем само **К 92.**

Двоколице у највећем избору: нове од 120 кр. па навише, употребљене од 70 кр. навише са свим прибором.

Отпрема уз поузеће **M. Rundbakin, Беч IX./1, Liechtensteinstrasse 23.** Цијенници

сатова, прстења, ланаца, музичних и разних потребитих кућних ствари, бесплатно и франко

П п. Бр. 115 8—10

Јован Милошевић — Трст

комисионарски посао, трговина на велико у колонијалној роби, дрогарији, јужним воћем и т. д.

Имаде везе са највећим свестраним увозним и извозним пијацама: **Све врсте земаљских производа као орахе, вуну, кожу, звијерку, разно медецинално коријење, лишће, бобе, и цвијет** купује за свој властити рачун и прима у комисију — постивава најбоље цијене, кулантна послуга, провизиона стопа умјерена.

П. п. Бр. 86. 12—26

ПОЗИВ

НА

ГЛАВНУ СКУПШТИНУ

Народне Штедионице на Цетињу,

која ће се држати 28. маја 1906. године у Зетском Дому у 10 сати прије подне.

ДНЕВНИ РЕД.

1. Извјештај привременог одбора о досадањем раду;
2. Бирање управног одбора;
3. Бирање надзорног одбора;
4. Одређење највећег износа до којега је управа власна да да појединцу кредит без одобрења надзорног одбора;
5. Евентуалија;

Цетиње 15. маја 1906. год.

ПРИВРЕМЕНИ ОДБОР

Народне Штедионице на Цетињу

(Задруга с ограниченим јемством).

Р. 75. Бр. 251. 2—2

Објава.

Сагласно ријешењу доље потписатих Капетана од данас број доњи, а поводом дописа Књаж Обласне Управе од 12 маја 1906 г. број 751, износи се на лицитацији руј Ријечке Нахије. Лицитација ће се држати у канцелалији капетанског Суда на Ријеци 20 јуна 1906. г., којега ће се дана руј уступити понудиоцу највеће цијене, само ако буду повољни услови.

Они који би жељели лицитирати имају се пријавити у означени дан, гдје ће се продаја закључити у 6 сати послије подна.

Сваки онај који би лицитирао руј и на којега би остао има положити кауцију у готову новцу од кр 2000 или у непокретности од кр. 4000 и преко овога да одговара условима учињеног контрата.

Број 318—88—1906.

Ријека, 19. маја 1906.

Капетани:
Н. Ђ Кусовац
С. Пејановић
серлар J. Јовићевић.

Р. 130. (В. Дјеловодник бр. 162 од 24/V—1906) 1—2

БЛАГОДАРНОСТ

Моме незаборављеном пријатељу и великом добротвору г. Милу Јевтову Ћатовићу из Риена, са свијем изјављујем вјечиту му благодарност, на учињено ми добру, које ми је указао г. Ћатовић приликом моје коначне пропасти која ми је пријетила од стране неких мојијех дужитеља и поред мог доста вриједног имања можда три пут већег од дугујуће суме којо ме спаси у готову новцу тијем добих поновни живот.

Велимје, 18 маја 1906.

Кап. Јевто Кр. Пејовић.

Р. 77. бр. 255. 1,1.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Свима овима, који су својим судјеловањем у комаду „*Слободарка*“ допринијели, да се онако лијепо одигра и забава свечано испане, управа „Занатлијског пјевачког и тамбурашког друштва“ и овим путем изјављује своју најтоплију благодарност.

Цетиње, 19 маја 1906 г.

Секретар: Јов. Мартиновић. Предсједник: Урош Марић.

Р. 45, бр. 260, 1,1.

Сјутра у недјељу 28 маја у 7 сати пред подне држаћу парастос у Доњокрајској Влашкој Цркви моме никад незаборављеном сину

Ђуру,

јуначки погинулом 29 априла ове године у село Берово у Старој Србији.

Цетиње, 27. маја 1906.

Ожалошћени отац:

Раде Станков Иванишевић.

Р. 40, бр. 262. 1,1

Јавна благодарност

Приликом смрти нашег непрежаљеног оца, односно стрица

† Попа МАШАНА,

који се у 82 години свога живота 15. т. м. пресели у вјечност сматрамо за свету дужност овијем путем изјавити нашу најсрдачнију благодарност г г бившем министру предсједнику и предсједнику Држ. Савјета г. војв. Божу Петровићу, који је за вријеме болести покојника походио и послије се до смрти његове распитивао о стању здравља му;

Њег. Високопреосвештенству г. Митрополиту Митрофану, предсједнику Држ. Савјета г. војв. Гавру Вуковићу, министру предсједнику г. Лазару Мијушковићу, Марку Вукотићу, војв. Лакићу Лабовићу и бригадиру Јову Мартиновићу, који нам својијем телеграфским саучешћем ублажише тугу за преминулијем покојником.

Незаборавно смо благодарни г. војв. Шаку Петровићу, грађанству никшићком, нашој браћи Стрешељанима, осталим Пјешивцима и пријатељима из околине, који нам својим личним присуством при спроводу покојника пружише пријатни мелем утјехе у неизмјерној жалости нашој.

Срдачно захваљујемо поштованим г г. свештеницима из Никшића и околине, учитељима из Никшића са ђацима који при спроводу покојниковом учествоваше, као и Косту Љешевићу, писару обл. управе на утјешљивом говору, када се с покојником на свагда опростисмо.

Хвала свијема к ји нам писмено или телеграфски изјавише своја саучешћа у големом губитку наше куће.

Још једном, срдачна хвала, велимо, свијема и свагда који нам ма којим путем ублажише тугу у овој великој жалости нашој.

Страшевина.

Синови: Милош, Живко и синовац Миливоје Никчевић с родбином.

Р. 217. бр. 256. 1,1.

Јавна благодарност

Приликом смрти нашег нигда незаборављеног мужа, односно стрица и брата — покојног

† ПЕРА ИВАНОВА ЈОВИЋЕВИЋА,

који се пресели у вјечност 14. ов. мјесеца у 63 години свога живота, послије седмомјесечног тешког боловања, најсветија ми је дужност овијем путем одати особиту хвалу г. г. цетињским докторима као и ријечком, који се свесрдно трудише да покојника отргну из чељусти смрти. Хвала свима онима, који за вријеме дугог боловања чинише посјете покојнику, свештеницима, који га по хришћанском начину опојаше и учитељима, који са ђацима спровод увеличаше. Хвала браћи пријатељима и познаницима, који многобројно спроводу учествоваше, као и онима, који нам писмено или брзојавно послаше саучешће

Особита хвала г. Петру Краљевићу, који са онако дирљивим говором са покојником над гробом опрости.

Још једном хвала свима и свакоме.

Шинџов, 22 маја 1906.

Ожалошћени:

синовац Јован у име цијеле породице.

Р. 135, број 258, 1,1.

Одговорни уредник: Алекса Мартиновић

Штампа К. Ц. Државне Штампарије